

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010433
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125010433.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a sudcov A. B. C. a A. D. B. v trestnej veci obžalovanej E. F., pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn.: 10T/24/2025 zo dňa 08. 08. 2025 na verejnom zasadnutí dňa 15. októbra 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn.: 10T/24/2025 zo dňa 08. 08. 2025 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

Obžalovanú E. F., nar. XX. XX. XXXX v G. G., trvale bytom E. XXXX/XXX, G. G., t.č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica

o d s u d z u j e

Podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody obžalovanú zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn.: 1T 6/2025 zo dňa 29. 04. 2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To 53/2025 zo dňa 24. 07. 2025 vo výmere štyri roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Výrok o treste prepadnutia veci v napadnutom rozsudku zostáva nezmenený.

Výroky o vine a o ochranných opatreniach v napadnutom rozsudku zostávajú nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn.: 10T/24/2025 zo dňa 08. 08. 2025, bola obžalovaná uznaná vinnou pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečin neoprávneneho prechovávania omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

približne od júla 2024 si v Banskej Bystrici formou nákupu zadovážovala za účelom ďalšej distribúcie metamfetamín a za účelom osobnej spotreby v súvislosti s rozvinutou závislosťou od stimulancií a kanabinoidov metamfetamín a konopu, ktoré prechovávala v mieste svojho trvalého bydliska v G. H. XX I. X. poschodí na adrese E. XXXX/XXX, G. G., kde metamfetamín delila, balila a následne predovšetkým v spoločných priestoroch bytového domu a v jeho okolí predávala najmenej piatim osobám, pričom dňa 23.01.2025 v čase o 06:56 hod. v priestoroch bytu prechovávala v plastových vreckách s tlakovým uzáverom kryštalický materiál bielej farby o súhrnnej hmotnosti 10,67 gramu s prítomnosťou metamfetamínu s priemernou koncentráciou najmenej 72,1 % hmotnostných s celkovým obsahom 7.725 mg absolútneho metamfetamínu (vyjadrené ako voľná báza), ktorý je pri bežnom spôsobe užívania schopný ovplyvniť psychiku konzumenta a v plastovej nádobe sušený rastlinný materiál zelenej farby rastliny rodu Cannabis (konopa) o hmotnosti 1,349 gramu s prítomnosťou ?9-tetrahydrokanabinolu s priemernou koncentráciou 77 % hmotnostných s celkovým obsahom 227 mg ?9-tetrahydrokanabinolu v čistom stave, ktorý je pri bežnom spôsobe užívania schopný ovplyvniť psychiku konzumenta, ako aj digitálnu váhu, drevenú fajku, sklenenú fajku, plastovú injekčnú striekačku so zvyškom kryštalického materiálu a plastovú drvičku, na ktorých bola zistená prítomnosť metamfetamínu a ?9-tetrahydrokanabinolu, pričom podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradený suchý extrakt z rastlín rodu Cannabis (konopa) do I. skupiny omamných látok, ?9-tetrahydrokanabinol do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok.

Za toto konanie bol obžalovanej uložený podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bola pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanej uložený trest prepadnutia vecí - digitálnej váhy, drevenej fajky, 9 kusov plastových vreciek s tlakovým uzáverom.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona bol obžalovanej uložený trest prepadnutia vecí - peňažná hotovosť 1 930 eur, zlatá tehlička 20 g č. A320239, zlatá minca 5,99 g. č. 7A24*07424A.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanej uložený ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona bolo obžalovanej uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou. Podľa § 74 ods. 5 Trestného zákona ochranné liečenie ústavnou formou trvá najviac tri mesiace s následným doliečovaním ambulantnou formou, ktoré trvá najviac 12 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn.: 4To/53/2025 zo dňa 24. 07. 2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Výrok o náhrade škody z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn.: 4To/53/2025 zo dňa 24. 07. 2025 ostáva nedotknutý.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré následne písomne odôvodnila prostredníctvom svojej obhajkyne a v

ktorom v podstate navrhovala uloženie ešte miernejšieho trestu odňatia slobody. Mala za to, že okresný súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona v potrebnej miere, a to úplné priznanie, úprimnú ľútosť, spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní, dlhodobú závislosť a snahu o liečbu. Nedostatočne prihliadol na jej osobné a rodinné pomery, najmä na jej primárnu starostlivosť o chorého otca. Poukázala na nedodržanie zásady individualizácie trestu a proporcionality podľa § 44 Trestného zákona, keďže uložený trest je prevažne represívny a nenapĺňa preventívno resocializačný účel. Zdôraznila nedostatočné odôvodnenie potreby uložiť dlhodobý nepodmienečný trest, namiesto kratšieho trestu spojeného s intenzívnou liečbou a kontrolovaným resocializačným programom, ako aj potenciálne dvojité prečítanie tej istej okolnosti, predchádzajúce odsúdenia pri úvahách o druhu a výmere trestu po zrušení predchádzajúceho rozsudku výrokom o súhrnnom treste. V ďalšej časti poukázala na to, že má nesporne kritický postoj k svojej trestnej činnosti, keď si reálne uvedomila svoju veľkú závislosť na omamných látkach až v rámci trestného konania počas jej pobytu vo väzbe. Samotným motívom páchania drogovej trestnej činnosti bolo získanie drogy predovšetkým pre jej potrebu, zisk z tejto trestnej činnosti nebol naozaj takmer žiadny, pretože finančné prostriedky, ktoré získala predajom pervitínu, vzhľadom na svoju dlhodobú závislosť, použila pre svoju potrebu. Zdôraznila, že aktívne napomáhala pri objasňovaní, odhaľovaní ďalšej drogovej trestnej činnosti, kedy operatívnym príslušníkom objasnila nimi požadované skutočnosti. Doterajší pobyt vo väzbe je pre ňu neskutočne silným ponaučením. Poukázala na to, že jej prípad nie je len trestnoprávnym problémom, ale aj hlbokým ľudským príbehom ženy, ktorá síce v minulosti opakovane zlyhala, no nikdy nedostala skutočnú šancu na liečbu svojej závislosti. Skutok, pre ktorý je v súčasnosti stíhaná je naozaj najzávažnejší. No práve preto, že ide o bod zlomu v jej živote, treba klásť dôraz aj na možnosti resocializácie a nielen na represiu. Poukázala na to že má 43 rokov a dlhodobo sa stará o svojho otca s vážnymi zdravotnými problémami - srdcové ochorenie. Poukázala aj na prísľub zamestnania od spoločnosti B. F. G., J. K. výkon administratívnych a upratovacích prác, čo jej uľahčí návrat späť, zaradenie do bežného života a dostať tak druhú šancu pre bežný, normálny život a zaradenie sa do spoločnosti. Poukázala aj na prísľub zaradenia do resocializačného programu v zariadení COR centrum n.o. a nástup na dlhodobé liečenie s tým, že bez výhrad súhlasí s odporúčaním znalkyne na ústavné protitoxikomanické liečenie. Uložený trest, podľa jej názoru, nezodpovedá zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona za situácie, keď boli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. Uloženie kratšieho trestu s dôslednou liečbou a resocializačným programom lepšie naplní účel trestu a prinesie vyššiu mieru ochrany spoločnosti než dlhodobý nepodmienečný trest. Je pripravená nastúpiť do resocializačného zariadenia na minimálne 24 mesiacov, pokračovať v ústavnom liečení a plniť všetky uložené povinnosti. Záverom navrhla starostlivo, citlivo zvážiť všetky uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o treste a tento uložiť aj za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne aby krajský súd sám rozhodol o uložení miernejšieho trestu.

V doplnení dôvodov odvolania, ktoré je napísané vlastnoručne obžalovanou opakovane požiadala súd o dôsledné a citlivé prehodnotenie výšky uloženého trestu, vrátane zmeny stupňa zaradenia do príslušného ústavu na výkon trestu. Opätovne poukázala na starostlivosť o chorého otca, ako aj o staršieho chorého psa z útulku, ktorý zostal na ťarchu jej otcovi. Zdôraznila, že chce dobrovoľne nastúpiť na liečenie, pričom samotný nepodmienečný trest, ktorý jej bol uložený, je veľmi prísny. K trestnej činnosti sa stavia kriticky, prioritou na jej nápravu a ochranu spoločnosti bude určite resocializácia a liečenie od závislosti. Doterajší pobyt vo väzbe je pre ňu veľkou a výraznou výstrahou. Trestnej činnosti sa dopustila vždy pod vplyvom drog, zo závislosti sa nikdy neliečila a svoju závislosť si naozaj neuvedomovala.

Dôvody odvolania doplnila ešte aj písomne prostredníctvom svojej obhajkyne, kde opakovane zdôraznila, že si váži dobrodenie súdu, ktorý jej uložil zmiernený trest, avšak žiada odvolací súd, aby dôsledne vyhodnotil ňou uvádzané skutočnosti a zvážil uloženie ešte miernejšieho trestu odňatia slobody v rámci zákonného rámca, vrátane zmeny ohľadom stupňa zaradenia do príslušného ústavu na výkon trestu, pričom v tejto súvislosti poukázala aj na ustanovenie § 48 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona. Uviedla, že liečenie je v praxi účinnejším prostriedkom ochrany spoločnosti, ako aj resocializácie páchatel'a, než výkon trestu odňatia slobody, kde programy zamerané na závislosť spravidla trvajú len niekoľko mesiacov a nemajú dlhodobý komplexný charakter. Zmyslom trestu nie je len represia, ale predovšetkým náprava a zamedzenie ďalšej trestnej činnosti. Tento účel v jej prípade možno dosiahnuť práve liečením, ktoré má potenciál odstrániť príčinu jej konania - drogovú závislosť. Okrem uvedeného

má stabilné rodinné zázemie. Počas výkonu trestu a po jeho skončení sa chce starať o chorého otca a o rodinného staršieho psa. Rovnako má zabezpečené zamestnanie, vrátane vykonávania živnosti. Tieto skutočnosti jednoznačne nasvedčujú tomu, že zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia je postačujúce na ochranu spoločnosti, na zabezpečenie účelu trestu a na jej vedenie k riadnemu životu. Záverom navrhla zmeniť výrok o treste, uložiť miernejší trest a rozhodnúť o zaradení na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu obžalovanej sa prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica nevyjadril.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 01. 09. 2025.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa vykonalo za účasti obžalovanej, obhajkyne a prokurátorky krajskej prokuratúry.

Obhajkyňa obžalovanej sa na verejnom zasadnutí pridrжала podaného odvolania a dôvodov v ňom uvedených, ako aj jeho doplnenia. Nad rámec poukázala na to, že nebola zohľadnená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Poukázala na neprimeranosť trestu a na to, že obžalovaná sa stará nepretržite o svojho otca. Vzhľadom na jej kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti by jej zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia dopomohlo k resocializácii.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a preto navrhuje odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná sa na verejnom zasadnutí pridrжала konečného návrhu svojej obhajkyne. Doplnila, že doterajší pobyt vo väzbe ju napravil dosť na to, aby si uvedomila vážnosť situácie a žiadala zohľadniť aj situáciu s jej otcom.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, dňa 14. 05. 2025 bola pod sp.zn.: 2Pv 14/25/6601 na Okresný súd Banská Bystrica podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Banská Bystrica obžaloba na obvinenú E. F. pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní, po tom ako bola poučená o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku a po poučení podľa § 275 ods. 5 až 8 Trestného poriadku s tým, že ak urobí vyhlásenie o vine, resp. nepoprie spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, bude toto vyhlásenie neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, obžalovaná vyhlásila, že sa cíti byť vinná zo spáchania žalovaného skutku a na všetky položené otázky v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedala „áno“. Okresný súd vyhlásenie obžalovanej prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Následne bolo vykonané dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení výsluchom obžalovanej, predložením vecných dôkazov, prečítaním znaleckého posudku B. L. M., prečítaním odborného vyjadrenia, pripojeného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn.:1T/6/2025, ako aj správ k osobe obžalovanej.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovanej nepochybil okresný súd, keď konanie obžalovanej právne posúdil ako zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané iba do výroku o treste, krajský súd preskúmal len tento výrok napadnutého rozsudku, a to bez toho, aby preskúmal aj výrok o vine a výroky o ochranných opatreniach.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenia Trestného zákona a uložil obžalovanej aj neprimeraný trest odňatia slobody.

Okresný súd pri ukladaní trestu zohľadnil ustanovenie 34 ods. 1 Trestného zákona, prvky represie a výchovy, ktorými sa uskutočňuje ochrana spoločnosti. Hodnotil aj osobu obžalovanej, osobné pomery a možnosť jej nápravy, pričom zobral do úvahy aj zásadu proporcionality trestu, v zmysle ktorej musí byť trest úmerný k spáchanému trestnému činu. Do úvahy zobral aj kriminálnu minulosť obžalovanej, hodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznanie a úprimné oľutovanie trestného činu) a jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h/ Trestného zákona - spáchanie viac trestných činov) a uložil obžalovanej úhrnný a súhrnný trest vo výmere päť rokov a šesť mesiacov.

Vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona, napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom krajský súd uvádza, že sa nestotožnil s tvrdením obžalovanej o tom, že aktívne napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že objasnila príslušníkom nimi požadované skutočnosti. Zo zápisnice o výsluchu zadržanej podozrivej dňa 23. 01. 2025 vyplýva, že využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať, rovnako ako aj pri výsluchu dňa 24. 01. 2025 a vypovedala až 30.04.2025, kedy označila jednu osobu, od ktorej kupovala pervitín. Aktívne napomáhanie obžalovanej spočívajúce v objasnení skutočností požadovaných operatívnymi príslušníkmi nebolo preukázané.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že okresný súd pochybil vo výroku o uloženom treste odňatia slobody z dôvodu použitia takzvanej asperačnej, (zostrujúcej) zásady v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, na ktorej použitie však neboli splnené zákonné podmienky vzhľadom k tomu, že konanie obžalovanej je potrebné posúdiť ako dva trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, avšak spáchané jedným skutkom.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 prvej vety Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Z tohto dôvodu musel krajský súd uvedené pochybenie korigovať a asperačnú zásadu z výroku o treste vypustiť. Uvedené bolo aj dôvodom zníženia uloženého trestu odňatia slobody obžalovanej na najnižšiu možnú výmeru, ktorú pripúšťa ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona po znížení dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby sedem rokov o jednu tretinu, a teda štyri roky a osem mesiacov.

Ďalšie mimoriadne znížovanie trestu obžalovanej do úvahy neprichádzalo. Krajský súd nezistil žiadne mimoriadne okolnosti týkajúce sa pomerov obžalovanej, prípadne okolnosti prípadu, ktoré by takéto ďalšie mimoriadne zníženie trestu odôvodňovali.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť

aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Taktiež je pri tomto ustanovení potrebné prihliadať na pomery páchatel'a. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Trestného zákona len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Mimoriadnymi pomermi páchatel'a podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona sú okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré nie sú hodnotené v rámci stupňa spoločenskej nebezpečnosti činu. Takými okolnosťami nie je skutočnosť, že sa páchatel' k činu priznal, oľutoval ho a pomáhal ho objasniť. Mimoriadnymi pomermi z tohto hľadiska môže byť napríklad situácia páchatel'a, ktorý sa skutočne stará o väčší počet osôb odkázaných na neho svojou výživou, alebo ktoré sú dokonca v jeho osobitnej starostlivosti, kedy neprítomnosť páchatel'a (ktorý tieto povinnosti riadne plnil) v rodine po dlhšiu dobu by mohla ohroziť riadnu výživu a výchovu týchto osôb (R 19/1967).

Obžalovaná sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, napriek skutočnostiam, ktoré uvádza v odvolaní o chorom otcovi a starostlivosti o neho a o psa. Ani tieto okolnosti jej v páchaní trestnej činnosti nebránili, preto nemôžu byť ani dôvodom na ďalšie mimoriadne znižovanie uloženého trestu. Takto uložený trest vo výmere štyri roky a osem mesiacov nie je pre obžalovanú neprímerane prísny. V minulosti boli obžalovanej opakovane ukladané, či už podmienené tresty, trest povinnej práce, prípadne peňažný trest. Rovnako jej bol uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody, napriek tomu sa obžalovaná opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Obžalovaná mala viacero možností, kedy mohla preukázať polepšenie a nasmerovať svoj život správnym smerom, o čo však nemala záujem. Rovnako mala obžalovaná možnosť liečiť sa zo závislosti od návykových látok dobrovoľne, bez liečenia uloženého súdom, avšak ani o to nemala záujem. Takýto záujem uvádza až v trestnom konaní s tým, že si svoju závislosť doteraz neuvedomovala, čo je ťažko uveriteľné.

Vo vzťahu k zaradeniu obžalovanej do ústavu so stredným stupňom stráženia sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, a to vzhľadom k tomu, že obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, čo vyplýva z odpisu registra trestov, preto nebol dôvod zaraďovať ju do ústavu s minimálnym stupňom stráženia

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin.

Obžalovaná bola v minulosti dvakrát zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a to aj za miernejšie trestné činy (prečiny), avšak k jej polepšeniu, ako už bolo vyššie uvedené, nedošlo. Z uvedených dôvodov bude náprava obžalovanej lepšie zabezpečená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom k tomu, že krajský súd zrušil výrok o treste odňatia slobody musel znovu rozhodnúť aj o spôsobe jeho výkonu.

V rámci preskúmania celého výroku o treste preskúmal krajský súd aj výrok o treste prepadnutia veci v napadnutom rozsudku, s ktorým sa však stotožnil a preto tento zostal nezmenený.

Výroky o vine a ochranných opatreniach, ktoré boli obžalovanej uložené, a to ochranné liečenie a ochranný dohľad, tieto neboli odvolaním napadnuté, preto ich krajský súd nepreskúmal a zostali nedotknuté.

Z uvedených dôvodov krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pochybenia vytykané okresnému súdu napravil vlastným rozhodnutím o treste tak ako bolo uvedené.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Banská Bystrica pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.